

DOBERMANN

(Oprindelsesland: Tyskland)

- Anvendelse:** Ledsagehund, forsvars- og brugshund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 2 (Pinschere, Schnauzere, Molosser og Schweizer Sennehunde), Sektion 1 (Pinschere og Schnauzere).
Brugsprøve kræves for at opnå CACIB.
- Historie:** Dobermann-racen fører som den eneste tyske race navnet på dens først kendte opdrætter Friedrich Louis Dobermann (2.1.1834 - 9.6.1894). Efter hvad der fortælles var han skatteopkræver og forvalter på en destruktionsanstalt. Desuden var han kommunal hundefanger og havde i henhold til loven ret til at indfange alle hunde, der løb frit omkring. I sit opdræt parrede han af denne samling de mest skarpe hunde. Ved udviklingen af Dobermann-racen spillede sikkert de såkaldte 'slagterhunde' den mest betydende rolle. De kunne under datidens forhold allerede betragtes som en relativt gennemavlet 'race', en art forgænger til vore dages Rottweiler, blandet med en slags hyrdehund, sort med rustrøde aftegninger, der fandtes i Thüringen. Med den her nævnte blanding af hunde arbejdede Dobermann med sit opdræt i 70'erne af forrige århundrede.
- Han nåede derigennem frem til "sin race", dvs brugshunde, som ikke alene var vagtsomme, men tillige var "gård- og hushunde, der kunne klare en mand". De blev meget anvendt som vagt- og politihunde, og deres hyppige brug i politiets tjeneste førte dengang til tilnavnet "Gendarmhunde". Til jagtbrug blev de for det meste benyttet ved bekæmpelsen af rovildt. Med de her beskrevne forudsætninger var det næsten en given sag, at racen allerede ved dette århundredes begyndelse blev officielt anerkendt som politihund. I Dobermann-avlen tilstræber man en middelstor, kraftig og muskuløst bygget hund, som trods sin substans virker elegant og ædel i kroppens linieføring. Den er i særlig grad egnet som ledsage-, forsvars- og brugshund såvel som familiehund.
- Helhedsindtryk:** En Dobermann er middelstor, kraftig og muskuløst bygget. Med kroppens elegante linier, den stolte holdning, det temperamentsfulde væsen og beslutsomme udtryk svarer den til idealbilledet af en hund.
- Proportioner:** En Dobermann er næsten kvadratisk af bygning, især gælder dette hannerne. Kroppens længde målt fra brystben til sædeben må for hanner ikke overstige skulderhøjden med mere end 5%, for tæver ikke over 10%.
- Temperament:** Af natur er en Dobermann venlig og fredelig, og i hjemmet er den meget hengiven og glad for børn. Der kræves af den et middel temperament og middel skarphed, ligesom den ønskes med en middel parringstærskel. Dens ydedygtighed, mod og hårdhed er afgørende for, hvor let den er at føre og for dens glæde ved arbejdet. Der skal lægges vægt på, at den ved en afbalanceret opmærksomhed over for omgivelserne virker selvsikker og frygtløs.
- Hoved:**
- Skalle:** Kraftig, svarende til kropsbygningen. Set ovenfra har hovedet form som en stump kile. Set forfra er issens overlinie næsten vandret, dvs ikke nedadbuget mod ørerne. Issebenet, der forløber næsten i lige fortsættelse af næseryggen, buer ved nakken nedefter i en let runding. Øjenbrynsbuerne er godt udviklede, uden dog at være

DOBERMANN

Side 2 af 4

fremspringende. Pandefuren er netop synlig. Nakkekuden må ikke være påfaldende. Set fra oven og forfra må hovedets sider ikke virke fyldige, men overkæbe og kindben er let hvælvede, harmonisk afpasset efter hovedets samlede længde. Hovedets muskulatur er kraftigt udviklet.

Stop: Stoppet er kun let markeret, men ses dog tydeligt.

Næse: Næsen er veludviklet, mere bred end rund, med store næsebor, uden dog at være fremtrædende. Hos sorte hunde er næsen sort, hos brune er den tilsvarende afstemt i en lysere nuance.

Næseparti: Næsepartiet skal i størrelse svare harmonisk til skallen og er kraftigt udviklet. Det er dybt, og mundens åbning skal nå helt tilbage til molarerne. Ud for rovtænderne skal næsepartiet have en god bredde.

Læber: Læberne skal ligge stramt og glat ind til kæberne og skal kunne slutte tæt mod hinanden. Pigmenteringen er mørk, dog i en lysere nuance hos brune hunde.

Kæber og bid: Kraftig og bred over- og underkæbe. Saksebid med 42 tænder af normal størrelse, korrekt placeret.

Øjne: Øjnene er middelstore, ovale og af mørk farve. Hos brune hunde tillades en lysere nuance. Øjenlågene ligger stramt til, og øjenrandene er behårede.

Ører: Ørerne er højt ansat og bæres opstående. De kuperes til en længde, der passer til hovedet. Såfremt der i et land er forbud mod kupering, anerkendes ukuperede ører på lige fod med kuperede. De ønskes middelstore, med forkanten liggende glat ind mod kinderne.

Hals: I forhold til krop og hoved af god længde, tør og muskuløs. Dens linier hæver sig smukt buede, og den giver ved sin ranke holdning et meget ædelt indtryk.

Krop:

Manke: Skal især hos hanner være fremtrædende i højde og længde, hvorved den er afgørende for ryglinien, der er stigende fra krydset og fremefter.

Ryg: Kort og fast, godt bred og med god muskulatur.

Lænd: Af god bredde og velforsynet med muskler. Tæver kan være noget længere i lændepartiet, da de behøver plads til patteborsterne.

Kryds: Skal falde let, næsten umærkeligt, fra korsbenet mod haleroden. Det virker vel afrundet og er hverken lige eller klart faldende. Det har god bredde med stærk muskulatur.

Bryst: Brystet skal i længde og dybde stå i det rette forhold til kroppens længde, således at dybden med de let hvælvede ribben næsten svarer til den halve skulderhøjde. Brystet har god bredde og er særlig udpræget fremefter (forbryst).

Underlinie: Fra brystbenets afslutning til bækkenet er buglinien tydeligt optrukken.

Hale: Halen er højt ansat og kort kuperet, således at to halehvirvler skal blive tilbage. I lande, hvor lovgivningen forbyder hale-kupering, kan halen bevares i sin naturlige tilstand.

Lemmer:

Forpart: Forbenene er set fra alle sider stillet næsten lige, dvs lodret mod jorden, og er kraftigt udviklede.

Skuldre: Skulderbladet ligger fast ind til brystkassen. Det har god muskulatur på begge sider af skulderbladskammen og når højere op end brysthvirvlernes torntappe. Det ligger så skråt som muligt og godt tilbagelagt, i en vinkel på ca 50° mod vandret.

Overarm: God længde og god muskulatur. Den danner en vinkel på 105° - 110° med skulderbladet.

Albuer: Godt tilliggende, ikke udadrejede.

DOBERMANN

Side 3 af 4

- Underarm:** Kraftig og lige, med god muskulatur. Dens længde skal passe harmonisk til kropsbygningen.
- Håndrod:** Kraftig.
- Mellemhånd:** Har kraftige knogler og er lige, set forfra. Fra siden er den kun en anelse skråtstillet, højst 10°.
- Forpoter:** Korte og sluttede. Tærne er opadvævede (kattepoter). Kløerne korte og sorte.
- Bagpart:** Set bagfra virker en Dobermann - på grund af sin udprægede bækkenmuskulatur - bred og afrundet over hofter og kryds. De muskler, der går fra bækkenet ned til over- og underlår, giver en god udvikling i bredden både ved overlår, knæled og underlår. De kraftige bagben er lige og parallelt stillede.
- Overlår:** God længde og bredde med kraftig muskulatur. God vinkling i hofteledet, 80° - 85° i forhold til vandret.
- Knæled:** Knæledet er kraftigt og dannes af over- og underlår sammen med knæskallen. Knævinklen udgør ca 130°.
- Underlår:** Middellangt, passende harmonisk til hele bagbenets længde.
- Haseled:** Middelkraftige og parallelle. Underlåret forbindes i haseledet med mellemfodens knogler. Hasevinkel ca 140°.
- Mellemfod:** Kort og stillet lodret mod jorden.
- Bagpoter:** Som forpoterne korte, hvævede og sluttede, med korte og sorte kløer.
- Bevægelse:** Bevægelsen (gangværket) er af særlig betydning, ikke alene for brugsevnen, men også for eksteriøret. Bevægelsen er elastisk, elegant, smidig og fri, med god rækkevidde. Forbenene griber så langt som muligt fremefter, og bagparten yder det fornødne fraskub med sine meget lange og fjedrende bevægelser. I trav fører hunden et forben fremad samtidig med bagbenet i modsat side. God fasthed i ryg, sener og led.
- Hud:** Huden ligger overalt stramt til og er vel pigmenteret.
- Pels:**
- Hårlag:** Pelsen er kort, hård og tæt. Den ligger fast og glat til og er ensartet overalt. Underuld er ikke tilladt.
- Farve:** Pelsfarven er sort eller brun med rustrøde, klart afgrænsede og rene aftegninger, placeret på næsepartiet, som kindpletter og pletter over øjnene, på strubepartiet, som to pletter foran på brystet, på mellemhånd, mellemfod og poter, på lårenes indersider, om anus og på sædebensknuderne.
- Størrelse:**
Skulderhøjde:	Hanner	68 - 72 cm
	Tæver	63 - 68 cm
- idet middelstørrelse er det ønskelige.
Vægt:	Hanner ca	40 - 45 kg
	Tæver ca	32 - 35 kg
- Bemærk:** Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- FEJL:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.
- Helhedsindtryk:** Manglende kønspræg. For lidt substans, for let, for tung, højtstillet, spinkel knoglebygning.
- Hoved:** For kraftigt, for smalt, for kort, for langt; for meget eller for lidt stop; væddernæse; stærkt faldende issebenslinie; svagt udviklet underkæbe; runde eller smalle øjne; lyse

DOBERMANN

Side 4 af 4

- øjne; for kraftige kinder; læberne ikke stramme; udstående eller dybtliggende øjne; for højt eller lavt ansatte ører; løse mundvige.
- Hals: Noget kort eller for kort; for rigelig eller løs halshud; hjortehals; for lang, uharmonisk hals.
- Krop: Ryggen ikke fast; faldende kryds; svajryg, karpéryg; ribben for lidt eller for meget hvælvede; utilstrækkelig brystdybde eller brystbredde; ryglinien for lang; manglende forbryst; for højt eller lavt ansat hale; buglinien for lidt eller for kraftigt optrukken.
- Lemmer: For lidt eller for stærk vinkling i for- eller bagpart; løse albuer; knogler og led afviger fra standarden i deres længde eller stilling; snævert eller bredt stillede poter; kohaset, hjulbenet eller hasesnæver bagstilling; åbne eller bløde poter; forkræblede tæer; lyse kløer.
- Pels: Aftegninger for lyse, ikke skarpt afgrænsede, urene (sodede); for mørk maske; store sorte pletter på benene; brystpletterne knapt synlige eller for store; lang, blød, glansløs eller bølget pels, såvel som tyndt behårede eller bare områder. Større hvirvler i pelsen, især i hovedet; synlig underuld.
- Væsen: Manglende selvsikkerhed; for heftigt temperament eller for stor skarphed; aggressivitet; pirringstærskel for lav eller for høj.
- Størrelse: Indtil 2 cm afvigelse fra standarden nedsætter præmiegraden.
- Bevægelse: Usikker, trippende, bunden bevægelse og pasgang.

DISKVALIFICERENDE FEJL:

- Helhedsindtryk: Udtalt 'omvendt kønspræg', dvs hanhundepreg hos tæver og tævepreg hos hanner.
- Øjne: Gule øjne (rovfugleøjne) eller uens farvede øjne.
- Bid: Overbid, tangbid, underbid og tandmangler i forhold til normen.
- Pels: Hvide pletter; udtalt lang og bølget pels; udtalt tynd pels og større, bare pletter.
- Væsen: Ængstelige, nervøse og aggressive hunde.
- Størrelse: Mere end 2 cm over eller under standardens mål.

Standarden udgivet af FCI 14 FEBRUAR 1994

*Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
OKTOBER 1994*

NB! Denne standard erstatter tidligere udgave, udsendt af DKK i NOV 1991.